

PŘEŽILA JSEM TINDER

Přežila jsem Tinder

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Sandra Sudrich
Přežila jsem Tinder – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

PŘEŽILA JSEM TINDER

Sandra Sudrich

2023

● ■ **pointa**

„Už dlouho jsem se u knihy tak nahlas nesmála. Vlastně asi nikdy! Kniha je plná situací vtipných i k zamyšlení. Předtím mě ani nenapadlo, že se tohle všechno může stát. A ještě to vše končí opravdovou láskou... to je nejvíc!“

*Natálie Stejskalová, herečka, modelka, tanečnice,
Miss Supertalent of the World*

„Sedla jsem si, četla a nemohla se odtrhnout. Kniha mě přiměla k úklidu v mém vztahovém mozku a k zamyšlení nad tím, co vlastně od partnera chci. Když si v knize ohýbám rohy, znamená to, že se k dané stránce chci v budoucnu vrátit. Teď mám před sebou pěkný salát zohýbaných rohů!“

Vanda Schreierová, spisovatelka, zakladatelka vaničkování.cz

„Pro někoho až neuvěřitelné momenty, které zažijete jen na Tinderu. I já jich mám pár za sebou a díky této knížce jsem si je znovu připomenula a od srdce se zasmála.“

Lenka Špillarová, moderátorka CNN Prima News

„Knihu doporučuji všem, co hledají partnera pro život a mají chuť to vzdát kvůli nástrahám, které přináší dnešní doba. Najdete zde kombinaci zábavných příběhů a skvělých rad z oblasti vztahů. Kniha je pro ty, co Tinder používají, ale doporučila bych ji i někomu, kdo seznamovací aplikace nepoužívá.“

Karolína Cimická, alternativní psycholožka, celostní koučka

„Yes! Konečně knížka, co mě chytla. Přečetla jsem ji jedním dechem, a to nejsem žádný knihomol. Budete se smát, a ještě k tomu si odnesete mnoho témat k zamyšlení. Doporučuji těm, co lásku hledají, i těm, co už ji našli.“

Kristýna Houžvičková, česká snowboardistka

„Napsaný je to snad ještě lepší než vyprávěný. Přestože tyto příběhy už znám, znovu jsem se u nich zasmála. Navíc jako dlouholetá uživatelka Tinderu jsem se v mnoha situacích našla. Je vidět, že do knížky autorka dala kus sebe, a proto to celé dohromady hraje.“

Katka, uživatelka Tinderu, manažerka

OBSAH

Poděkování	8
Milý Tindere	9
Předchat	10
Uživatelský manuál	12
Kapitola 1. Spoiler alert	13
Kapitola 2. Letem Tinder světem	16
Kapitola 3. Tinder? Přece nejsem tak zoufalá	20
Kapitola 4. Svět (někdy až příliš) plný možností	22
Kapitola 5. Umění se seznámit	25
Kapitola 6. Umění být single	31
Kapitola 7. Tik tak!	37
Kapitola 8. První Tinder rande	39
Kapitola 9. Hurá na rande!	45
Kapitola 10. Money, money, money	52
Kapitola 11. Peníze a Pandořina skříňka	67
Kapitola 12. Lež má krátké nohy aneb to nemůže být on ...72	
Kapitola 13. Profil - oslovil - ulovil	79
Kapitola 14. Kreativita bez hranic	82
Kapitola 15. I takové dny jsou	85
Kapitola 16. Tabu	107
Kapitola 17. Na věku (ne)záleží!	110
Kapitola 18. Ghosting	115

Kapitola 19.	Krotitelé duchů	118
Kapitola 20.	Zazvonil zvonec a vztahu je konec	121
Kapitola 21.	Tohle by mohlo klapnout	123
Kapitola 22.	Kdy začíná vztah?	129
Kapitola 23.	Vzdušné zámky	132
Kapitola 24.	Méně je velmi často více	136
Kapitola 25.	Kdo je bez viny, ať hodí smartphonem	139
Kapitola 26.	Hormonální koktejl	147
Kapitola 27.	Sex, Tinder a rock'n'roll	156
Kapitola 28.	Happy Ending	162
Kapitola 29.	V hlavní roli timing	173
Kapitola 30.	Žádost o ruku v 21. století aneb když o ruku žádají ženy	176
Kapitola 31.	All the single ladies, all the single ladies	182
Kapitola 32.	Nenech manželství dohnat tě k šílenství	186
Kapitola 33.	Nevěra	191
Kapitola 34.	Ať tě síla na Tinderu provází	194
	Mé NE-desatero	199
	Malý slovníček novodobých randících termínů	202

PODĚKOVÁNÍ

V životě potkáme mnoho lidí, které nazýváme kamarád/ka nebo přítel/kyně. Pokud máme štěstí, najdeme jednoho, možná dva, kteří si toto oslovení opravdu zaslouží. Nehrají si před námi na lepšího člověka, než jsou, a sdílí s námi i své horší já. Nesoudí nás za naše chyby a vždy nás se zájmem vyslechnou. Dodávají nám naději a inspirují nás k lepším výkonům. Když slíbí, že za námi přijedou, splní to, přestože jim ujel vlak, nemají času nazbyt a další jízdenka stojí 100 éček. Přesto dorazí, protože to slíbili.

Ty víš, že píšu o tobě. Děkuju ti za inspiraci, kterou mi dodáváš, i za to, že jsi již deset let má opravdová kamarádka. Myslím, že se na nadcházejících stránkách mnohokrát najdeš.

Nemohu zapomenout ani na své nejbližší, kteří mě při přípravě knihy velmi podporovali. A děkuju všem, kteří přispěli v předprodeji a vdechli téhle knize život.

*Mám vás ráda
Vaše S.*

MILÝ TINDERE

zažili jsme toho spolu za těch pár let opravdu mnoho. Nejdříve jsem ti nedůvěřovala. Měla jsem z tebe trochu strach. Ale poté co se nám podařilo udělat pár začátečnických hloupostí, jsme spolu začali vycházet. Ne na všechny kapitoly našeho vztahu vzpomínám ráda, ale nic bych na naši minulost nezměnila, protože i blbá zkušenost je zkušenost, která mě dovedla tam, kde jsem dnes. Pomohl jsi mi rozšířit si obzory, potkat více i méně zajímavé muže, vylézt ze své sociální bubliny, pořádně se otrkat a postavit se nepříjemným situacím čelem.

Prožili jsme spolu snad všechny emoce: od radosti, nadšení a pocitu štěstí přes smutek, zklamání, naštvání, beznaděj až k úplné apatii. Mnohokrát jsme se odloučili, jen abychom se po pár měsících zase setkali. Přestože jsi mě nejednou zklamal a velkou náklonnost jsem k tobě necítila, vždy jsem se rozhodla dát nám ještě jednu šanci, protože v sázce bylo hodně.

Nakonec jsi mě za mou vytrvalost odměnil tím nejužasnějším darem. A tak jsme si konečně řekli adieu navždy. Přestože naše společná cesta občas připomínala zdolávání pouště bez kapky vody, rozhodla jsem se na tebe vzpomínat v dobrém. Lidstvo si tě vymyslelo a je na každém z nás, jestli se s tebou naučí pracovat.

Tobě přeju mnoho nových spřízněných duší a sobě, aby naše spolupráce už nikdy nebyla potřeba.

Tvá S.

PŘEDCHAT

Když jsem holkám vyprávěla svoje zážitky z randění, mezi výbuchy smíchu a nevěřícími pohledy jsem slýchala i věty typu: „Hele, ty tvoje historky by vystačily na knihu!“ Tak tady ji máte, děvčata. Přiznám se, že k napsání přispěla i karanténa v době koronahnusu, protože jinak bych nikdy nenašla tolik volného času – a možná i odvahy. Ano, musela jsem také sebrat notný díl kuráže, protože dát cizím lidem nahlédnout do svého soukromí není jednoduché. Ale dávejte si bacha, možná nakonec stejně ještě vyběhnu celá rudá zpoza rohu a vytrhnu vám tenhle elaborát z ruky.

Nejprve to měla být jen sbírka zkušeností z randění přes Tinder, napsaná s nadhledem a bez velkých emocí. Jenže když jsem si to po sobě přečetla, uvědomila jsem si, že jsem vynechala přesně to, na čem záleží nejvíc – emoce, které jsem během randění prožívala. Můžu dělat hrdinku, že jsem nad všemi těmi historkami mávla rukou a šla dál, jako by se nechumelilo. Ale není tomu tak: některé situace nebo i krátké vztahy mě vážně zasáhly. Cítila jsem euforii, vztek, smutek, naději i apatii. A tak jsem to vzala celé znovu od začátku a zkusila knihu pojmut upřímněji – k vám i k sobě samotné.

Vybrala jsem příběhy ze svého života a s dovolením jsem si vypůjčila i zážitky pár přátel. Kromě historek z Tinderu jsem se zamyslela i nad otázkami, proč je tak těžké se v dnešní době seznámit, jaké to je být single, kdo by měl platit na prvním rande nebo jestli může žena požádat o ruku muže. Nebylo mým cílem nikoho urazit ani si postěžovat, a proto jsem změnila jména, u některých příběhů i místa konání. Tak mi prosím odpusťte, jestli se dotýčný jmenoval Pepík, a já ho popisuju jako Honzu nebo jsme se potkali ve čtvrtek, ačkoli v realitě to byla sobota. Myslím, že pro mé vyprávění nejsou tyto detaily zásadní. Důležité je, že příběhy, které jsem vybrala, se opravdu staly, a proto se v nich mnoho z vás může najít.

Nejsem psycholog, párový terapeut ani vědec. Pro své vyprávění jsem nezpracovala žádnou čísly podloženou studii. A proto tuhle knížku neberte jako návod, jak na seznamovací aplikaci zaručeně potkat toho pravého anebo jak se chovat v online světě. Chtěla jsem se podělit o zkušenosti a ukázat, že vydat se cestou seznámení přes Tinder rozhodně neznamená zamířit na procházku růžovou zahradou, přesto nás může tato pěšina dovést k vysněnému cíli. Zejména pokud se s Tinderem naučíme pracovat. Jsem si vědoma, že mnoho odborníků by mohlo s mými názory nesouhlasit, a jsem otevřená jakékoli kritice. No dobře, ta poslední věta je blbost. Nikdo nechceme slyšet kritiku – těšíme se na pochvalu. A kdo říká něco jiného, kecá.

Doufám, že vás moje historicky pobaví. Pokud jste Tinder zkusili, určitě se alespoň v jedné situaci najdete. A pokud jste ten typ, co měl Tinder týden a po prvním rande našel svého životního partnera, vězte, že jste přišli o hodně zajímavých zkušeností a možná i trochu randy – jo, a štvete mě! 😊

Předpokládám, že se knížka dostane do rukou zejména slečnám, a proto se v ní obracím spíše na ně než na naše drahé polovičky. Speciálně pak na ty, které jsou jako já nenapravitelnými romantičkami a hledají tu velkou lásku, o které jsme četly v knihách a kterou jsme obdivovaly v holčičích filmech. A pokud se tohle dílo podaří přečíst nějakému klukovi, smekám před ním kšiltovku, kterou mám právě na hlavě. Svěho muže nepočítám, pro něj je to manželská povinnost.

Jako průvodce jednotlivými kapitolami jsem si vypůjčila citace ze svých oblíbených knih, filmů a seriálů. Nikdo totiž neví o randění víc než holky ze Sexu ve městě, Zoufalé manželky, Troufalky, Hugh Grant, charismatický britský life coach Matthew Hussey, párová terapeutka Esther Perel nebo americká antropoložka Helen Fisher.

UŽIVATELSKÝ MANUÁL

Nebudu vám lhát, tahle knížka je trochu chaos. Řekla jsem, že nebudu lhát? No tak dobře. Tahle knížka je velký chaos! A proč ne? Vždyť žijeme ve světě, kde je mléko bez laktózy, káva bez kofeinu, párek bez masa, rohlík bez lepku, pivo bez alkoholu... a přece jsme se v něm naučili fungovat. Chaos je fajn. Je to opak nudy, stereotypu a naší komfortní zóny.

Některé kapitoly jsou krátké jako aférky Charlieho Sheena, jiné dlouhé jak fronta do Primarku. V jedné části najdete lehké čtení k nedělnímu kafíčku a mramorové bábovce, v jiných naopak něco pro večer o samotě a hlubší zamyšlení. Občas vás vezmu zpět do svých vzpomínek a provedu vás po Florencii, Elbě nebo Paříži. Jindy vás nechám nahlédnout do svých myšlenek a názorů, se kterými můžete, ale nemusíte souhlasit.

Je dovoleno číst od začátku, od konce, nebo klidně knihu otevřete někde uprostřed. Můžete přeskakovat kapitoly nebo se k některým vracet, podtrhávat, malovat srdíčka, vykřičníky nebo i palce dolů. Jestli si knížku vezmete s sebou ráno do tramvaje, nebo se stane vaším „hajzl čtením“, v obou případech mi uděláte radost.

A teď hurá na to!

„Dokud je vše přesně tak, jak chci já,
jsem naprosto flexibilní.“

Lorelai, Gilmoreova děvčata

Kapitola 1.

SPOILER ALERT

„Jé, já doma nechal tu kravatu,“ řekl mi ráno u snídani táta úplně klidným hlasem a pokračoval v mazání toustu silnou vrstvou másla.

„Tati, to je vtip, že jo?“ otočila jsem se k němu nejistě. „Připomínala jsem ti to stokrát, jak jsi na to mohl zapomenout? Vždyt jsem ti ji nechala připravenou u obleku.“

Byla jsem trochu nervózní, přece jen se člověk nevdává každý den a věci, které se mohou ve svatební den pokazit, je plný internet. Navíc nešlo o ledajakou kravatu – stejnou měl ženich a tchán. Prostě jsem chtěla, aby všichni moji kluci ladili. Nechte si ten úšklebek, jo? Příznávám, že to může působit trochu přitažené za vlasy, ale chtěla jsem mít všechno tip top.

Na druhou stranu – na jedné kravatě tahle svatba nestojí, a kdyby vše ostatní proběhlo podle plánu, druhý den si na ni ani nevzpomenu.

Jako bych to zakřikla, v tu chvíli se ve dveřích restaurace objevila maminka ženicha s vyděšeným výrazem ve tváři. Polilo mě horko a doufala jsem, že jde třeba jen o ulítlou mašličku na autě nebo utržený knoflík na košili pana oddávajícího.

„Táta nemá kalhoty,“ sdělila mi hned, jak jsem se přiblížila na doslech.

„Jak nemá kalhoty?“ zeptala jsem se trochu připitoměle.

„Zapomněli jsme je doma na věšáku a jediné další, které tady má, jsou pracovní džíný. V těch rozhodně na obřad nemůže,“ dodala a nesouhlasně zavrtěla hlavou.

V tu chvíli byl můj táta bez kravaty v porovnání s tchánem ve slipech opravdu nicotný problém.

Chvilku jsme na sebe zíraly a pak mě mamka mého nastávajícího ujistila: „Neboj, já to zařídím, ty se s ničím nestresuj.“ Otočila se na podpatku a rychlým krokem vyrazila vstříc nelehkému úkolu.

Když jsem odcházela ze snídaně do provizorní maskérny, zahlédla jsem z okna, jak obě mamky budoucích novomanželů vítají na parkovišti hosty a přitom je rovnou vysvlékají z kalhot. Ty pak putovaly přímou linkou za tchánem, který si jedny po druhých zkoušel a nevyhovující posílal rychlou poštou zpět. Byla jsem zvědavá, který ze svatebčanů se stane výhercem této losovačky a bude nám u oltáře trást pravicí ve spodním prádle.

Mezitím na místo obřadu dorazili naši přátelé Pablo a Maria a vyprahlí po dlouhé cestě zamířili k malému mobilnímu baru, kde se podávalo vychlazené prosecco s jahodami.

Pablo si změřil všechny přítomné pohledem a trochu znejistěl. „Já to věděl, že jsem si měl tu kravatu vzít. No neříkal jsem ti to? Podívej, všichni jsou v obleku a mají kravatu. Připadám si nepatříčně,“ pronesl nervózně směrem ke své manželce.

Maria začala zkoumat vyšňořené svatebčany a chtěla mu dát za pravdu, jenže v tu chvíli upoutal její pozornost vysoký muž v tmavých brýlích a s dlouhými vlasy staženými do culíku. „Hele, koukej na tamtoho, ten sice má kravatu, ale přišel v džínách,“ zašeptala a nasměrovala manželův pohled k ostudně oblečenému hostovi.

Pablo si nově příchozího dvakrát prohlédl od hlavy až k patě a s úlevou prohlásil: „Tak to jsem v cajku, v džínech by mě opravdu přijít nenapadlo.“

Se spokojeným výrazem a klidným svědomím se vrátili ke svým skleničkám a programu ve svatebních novinách.

Netušili, že host, který dorazil v džínech, zachránil celou svatbu. Byl to totiž onen smolař, který měl postavu nejpodobnější tchánovi, a tak byl ze svých černých kalhot svlečen a zbyly mu jen ležérní džíny. Musí se nechat, že je nesl s noblesou. Tchán vyrazil na obřad v tmavě modrém saku a černých kalhotách a hrdě hlásal, že je to nejnovější pařížská móda. Mému tátovi se dokonce podařilo zajistit si ztracenou kravatu, a tak fotka u slavnostní tabule, kde všichni seděli, a kalhoty tedy zůstaly schované, vypadala perfektně. Dodnes se z ní smějí tři elegantní pánové v modrých sakách a krémových kravatách, kteří si připíjejí na naše zdraví.

Zbytek svatebního dne proběhl bez ztráty dalších svršků či spodků. Ač na intimní prádlo nakonec taky došlo: V nočních hodinách to skupinka svatebčanů rozjela na parketu tak divoce, že jednomu z nich praskly kalhoty přímo na zadku, a my jsme tak mohli ohodnotit jeho výběr trenýrek. Tento incident byl však jen důkazem, že ten den opravdu stál za to. Další důkaz jsme dostali druhý den ráno, když nám byl předložen účet za zkonsumované litry alkoholu a kávy. No panečku, to byla ale párty, na kterou budeme rádi vzpomínat, dokud nás smrt nerozdělí.

„Máte štěstí, že jste se potkali,“ slyšela jsem od rodiny i přátel během celého svatebního dne. Já vám dám štěstí, pomyslela jsem si. Byla to dřina, makačka, pot a krev. A víte proč? Protože my jsme se potkali na Tinderu. A tam potřebujete trochu více než jen štěstí.

„Proč si myslíš, že Vladimir Putin jezdí po Rusku na koni bez košile? Je to proto, že ho na střední poslala do háje nějaká holka.“

Ryan Decker, Troufalky

Kapitola 2.

LETEM TINDER SVĚTEM

Znáte někoho, kdo nikdy v životě neslyšel o Tinderu? Že ano? Pokud to není vaše pratetička nebo nežije pod zemí, v jeskyni či na Plutu, s největší pravděpodobností vám lže. I kdybychom se Tinderu chtěli vyhnout, jsme naprosto bez šance. Otevřeme sociální síť – a hele, sturýčko o Tinderu. Zapneme Netflix – a Tinder na nás vyskakuje z každé romantické komedie. Skočíme si po práci s kamarádkou na dvojku – a ona hned začne o tom, jak si matchla supr čupr kluka. Sedneme si k večerním zprávám – a to snad není možný, ten šplhoun jeden vlezle se nacpal i mezi demonstranty za klima a skupinku roztomilých medvíďat.

Víte, co je na tom nejzajímavější? Přestože Tinder vyzkoušel snad úplně každý, málokdo přizná, že si tu aplikaci nainstaloval, a spousta lidí dokonce zapře, že tam poznali svého současného partnera či partnerku. Možná nadešel čas, abychom se přestali stydět za to, že si hledáme svou osudovou lásku, spřízněnou duši, prince na bílém koni a femme fatale, když sedíme na záchodové míse a vykonáváme nutnou a velmi důležitou potřebu. Jsme jenom lidi a jsme praktičtí. Takže když nám někdo dal příležitost, jak se seznámit i s trenkami u kotníků, čapli jsme ji za pačesy.

Pokud jste se rozhodli si tuhle knížku přečíst, za což vám děkuji, služebníček, předpokládám, že víte, jak aplikace Tinder funguje. Ale kdyby se omylem dokutálela k někomu, kdo nemá páru, o čem tady mluvím, pro pořádek to rychle shrnu. Vy ostatní můžete tuhle kapitolu s klidnou hlavou přehopsnout.

Anglicky se Tinderu říká *dating app*, tedy v překladu „randící aplikace“. Přemýšlela jsem, se kterou appkou v mém mobilu by Tinder mohl randit, a z nějakého důvodu mě napadlo Duolingo. Jenže ze zkušenosti vím, že by to pravděpodobně byla některá z variant Photoshopu.

Ale teď vážně. Označení „seznamovací aplikace“ odpovídá realitě mnohem lépe. Tinder nám totiž nezařídí rande, dá nám pouze možnost se seznámit. Zbytek je už jen v našich rukou.

A jak na to? Je to docela blbuvzdorný. Uděláme si pohodlí na gauči, nažhavíme svůj smartphone a přes pár kliknutí si aplikaci stáhneme do mobilu. Vytvoříme si účet nebo se jednoduše přihlásíme přes facebookový profil. Nejdříve musíme vyžradit pár informací o sobě. Ale když se tím prokousáme, konečně začne ta pravá sranda, protože míč je na naší straně kurtu a můžeme si začít klást požadavky.

Hledáme kluka, nebo holku? Toužíme po temperamentním zájčkovi, nebo čekáme na vyzrálého staršího borce? A nakonec přijde rozhodnutí, odkud by měl být. Chceme fešáka z vedlejší ulice, nebo si raději budeme jen psát se surfařem z Austrálie?

Vnímáme pocit moci – a to jsme si pouze stáhli aplikaci do mobilu. Je těžké odolat.

Když máme vše nastavené, můžeme si začít projíždět profily, které se nám ukazují jeden za druhým, jako když přepínáme televizní kanály.

Napětí stoupá, protože právě nastala chvíle, kdy se z každého z nás stává porotce soutěže krásy a náš nepatrný pohyb prstem rozhodne o tom, jestli je ten druhý hoděn naší pozorností,

či nikoli. Pokud posuneme profil, který na nás vykoukne, doprava – dotýčný se nám líbí; pokud doleva – má smůlu. Když se sobě líbíme navzájem, máme match. Čím více matchů máme, tím více si připadáme chtění a máme pocit, že si můžeme vybírat ze zástupu obdivovatelů.

Je to opravdu lákavé. Po stažení aplikace si svůj protějšek můžeme vybírat jak v katalogu od Ikey, a ještě k tomu se nemusíme k ničemu zavazovat a vystavovat se tak riziku ponižujícího odmítnutí tváří v tvář. Můžeme sbírat matche jak na základní škole pokémony a mít přitom stejně opojný pocit jako při získávání lajků na Instagramu. Snadné a zábavné, že?

Bohužel jen do chvíle, kdy to začneme brát vážně. Pak se Tinder promění v jízdu na horské dráze, ze které se nám může udělat nedobře od žaludku. Najít na Tinderu přesně to, co hledáme, chce nejen kuráž, ale i velkou dávku štěstí a hodně času a energie. Zvláště když hledáme svou životní lásku, ne pouze povyražení na jednu noc.

Pokud si nás matchnul kluk, který se nám líbí, nic to neznamená. Pokud nám i napsal, nic to neznamená. Když jsme se pracovali k reálné schůzce – STÁLE TO NIC NEZNAMENÁ. Třeba má na tento týden domluvených schůzek několik a tu s námi ještě zruší. Nenechme se tedy unést a zůstaňme nohama na zemi, co nejdále to jde.

Když nás někdo naštve, urazí nebo prostě jen omrzí, můžeme jednoduše kliknout na unmatched – a puff, daná osoba z našeho života navždy zmizí. Pokud nám naopak někdo padl do oka a máme pocit, že tohohle si vážně nesmíme nechat ujít, můžeme použít tzv. super like a trochu si u něj šplhnout. A pro Tinder fajnsmekry a ty, kteří nevědí, co s penězi, pro takové je tu placená verze, která umožní být více vidět, a dokonce se u toho nemuset živit miliardou otravných reklam.

Teď už tedy všichni víme, o čem Tinder je a jak funguje. Pár lidí si myslelo, že si všichni zasloužíme lásku, a tak vymysleli skvělou appku, která nám usnadní seznamování.

Ale neee! Tinder je obrovský byznys, který vydělává miliony dolarů ročně.

Hlavním cílem nebylo altruistické přání, aby všichni byli šťastní a zamilovaní. Výrobce si především chtěl namastit kapsy. Tinder se stejně jako Facebook nebo Instagram snaží, abychom na něm strávili co nejdélejší čas, a zhlédli tak nekonečné množství reklam. Nemůžeme se divit, že i do něj jsou zakomponovány návykové prvky, které nás nutí swipovat až do zblbnutí. Tím nechci nikoho od používání Tinderu odradit, jen si myslím, že je dobré si na to čas od času vzpomenout.

A proč to vlastně podstupujeme? Protože výběr naší drahé polovičky je sakra důležité životní rozhodnutí. Ať chceme, nebo ne, náš partner ovlivní skoro každý aspekt našeho života. Od důležitých témat jako kde budeme žít, jak budeme vychovávat děti, kam bude směřovat naše kariéra nebo jaký budou mít naše děti genetický základ, až po každodenní rutinu: o čem si budeme povídat při večeři, jak budou vypadat naše víkendy, kolik času budeme trávit s přáteli či rodinou. V životě nás potká jen málo tak zásadních rozhodnutí jako to, s kým chceme strávit svůj život. Tohle nechce nikdo z nás zvorat.

„Osud je jen pro zbabělce. Je to hloupá výmluva pro ty, kteří čekají, že se něco stane, místo aby to sami udělali.“

Blair, Super drbna

Kapitola 3.

TINDER? PŘECE NEJSEM TAK ZOUFALÁ

Ema seděla na pohovce s opuchlýma očima umazanýma od řasenky a přes hromadu papírových kapesníků nebyla skoro vidět. Vypadala jak mýval po kalbě. A dokonce tak i zněla. Mezi vzlyky a smrkáním mi konečně byla schopná říct, co se stalo. Její bývalý přítel se zasnoubil a musel to hned vytroubit na všechny strany. A jako by toho nebylo málo, Emě tu skvělou novinu zatelefonovala její vlastní máma. Nejspíš jí chtěla naznačit, že kdyby si ho lépe hlídala, mohla se letos vdávat ona.

S Robinem se Ema rozešla před dvěma roky a on za tu dobu chodil s několika frajerkama, zatímco ona nebyla ani na jednom rande. Prý prostě nikoho zajímavého nepotkala. Vždycky když jsem nadhodila, že by mohla použít Tinder, odbyla mě stejnou větou: „Přece nejsem tak zoufalá.“ To mě pokaždé naštvalo, protože podle této logiky jsem já zoufalá byla, jelikož jsem Tinder používala. Jenže realita byla taková, že já měla v posledním půlroce pár opravdu zajímavých schůzek, kdežto ona jen seděla doma a nadávala, že žádní kluci už nejsou volní.

Tak kdo z nás dvou byl zoufalejší, hm?